

RODOWITY (3) ai

Oba o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg m N rodowity (1). ◊ [G rodowit(e)go.] ◊ I rodowitym (1). ◊ [pl N m pers rodowici.] ◊ G rodowitych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Dobrze, wysoko urodzony, wysokiego rodu i prawdopodobnie: mający licznych krewnych; amplissima cognatione, affectiosus, pollens Cn (3) : [(nagł) Jakiego króla Polakom nie trzeba? (-) [...]* 8. *Możnego [...]* 9. *Rodowitego, bo mu przyjaciół [tj. krewnych] nie trzeba, gdyż pewniejsza jest miłość poddanych; [...]* 10. *Obcego [...]* *PismaPolit 277.*]

*W połączeniach szeregowych (2):*żaden fię tu nie ftóra/ áni myśli o tym/ żeby wzyftkim dobrze było: ále tylko łam o fię/ y o fwą rzecz ftóra mnimáiąc/ iż kiedy on będzie bogáтым możnym/ rodowitym/ że tákże wielkim będzie potomek iego *GórnRozm 13v; StryjKron 385; [ale nie wiem, trzebaliby nam tak zacnego, tak możnego, tak rodowitego pana, którego wielkie narody królów braciej podeprzeć mogą. PismaPolit 418].*

Wyrażenie: »dom rodowity« (2): Gdyż w Litwie y w Zmodzi ná on czás było iuż wiele domow zacnych możnych y rodowitych/ iáko byli Gaftółowie Butrimowie *StryjKron 385; abysię było Busko wten dom [tj. Łaszczów] obrocieło, wielkibybył ratunek y prętki ku Tatarom gdyś swiadomeś wń iakoto dom rodowity, y iako ochotni Pacholcy, się wnim rodzą ActReg 131.*

[*Szereg:* »rodowity, (i) możny«: y podobno zá czáfem [wojewoda krakowski] miał fie mu [królowi] wolą przeciwić. iákoż to był człek rodowity/ możny w Polźce [...]: był Herbu Hábdánk. *BielKron 1597 104, 124 (Linde).*]

2. [*Tej samej narodowości, pochodzący z tego samego kraju:*

W przeciwstawieniu: »rodowity ... przychodziń«: A tak jako Tarnowskich dom rodowitym w Polszcze, a nie przychodniem jest, tak też od prostoty onej dawnej polskiej ma herb swój. *OrzŻyw 208.*]

Cf **NIERODOWITY**